

Skládá-li se byt nájemníkův kromě kuchyně a obytného pokoje pro služebné ze tří obytných místností, jest od 1. ledna 1935 vyloučen z ochrany, třebaže dva pokoje s kuchyní byly najaty dříve a třetí pokoj později.

(Rozh. ze dne 22. listopadu 1935, Rv I 1750/35.)

P r v ý s o u d zrušil výpověď danou žalobci žalovanému z najatého bytu sestávajícího jednak z kuchyně a dvou pokojů, najatých žalovaným v roce 1917, jednak z nárožního pokoje v nástavbě domu provedené v roce 1924 a téhož roku žalovaným najatého. Rozhodnutí svoje opřel soud o předpis § 26 odst. 1 čís. 13 zák. o ochr. náj., vzav za prokázáno, že žalovaný má sice důchod vyšší než 24.000 Kč, musí však se starati o své dva syny t. č. duševně choré. **O d v o l a c í s o u d** ponechal výpověď v účinnosti. **D ů v o d y:** Výpověď je nutno posuzovati podle § 26 odst. 1 čís. 11 zák. o ochr. náj., dle něhož se tento zákon nevztahuje s účinností od 1. ledna 1935 na byty skládající se mimo kuchyni a obytné pokoje pro služebné ze tří obytných místností, kterých se do 28. února 1934 neužívalo zcela nebo z části k výkonu jakéhokoliv povolání. Toto ustanovení není v nijaké souvislosti s ustanovením téhož § odst. 1 čís. 13, jež je rovněž úplně samostatné. Po této stránce tedy soud první stolice pochybil a poněvadž jsou dány předpoklady uvedeného čís. 11 zmíněného zákona, neměl výpověď zrušovati, nýbrž měl ji prohlásiti za účinnou tak jako byla podána (§ 26 odst. 2 uvedeného zákona).

N e j v ý š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Zákon o ochraně nájemníků čís. 32/34 sb. z. a n. ve znění vyhlášky ministra sociální péče ze dne 23. března 1934 čís. 62 sb. z. a n. nečiní v § 26 odst. 1 čís. 11 rozdílu o vzniku rozšíření nájemního předmětu (bytu). Podle jasného doslovu tohoto zákonného předpisu a podle úmyslu zákonodárců nepotřebuje ochrany ten, kdo od 1. ledna 1935 obývá byt skládající se kromě kuchyně a obytného pokoje pro služebné za 3 obytných místností. Žalovaný připustil, že byt, který má v nájmu, skládá se z bytu o 2 pokojích a kuchyně jakož i z jednoho nárožního pokoje, připustil tedy, že má najaté 3 obytné místnosti, a je lhostejné, že nejdříve najal byt o 2 pokojích s kuchyní a teprve později ještě jeden pokoj. Za tohoto stavu věci není třeba obírat se důchodem žalovaného, k němuž by bylo lze hleděti toliko v případě § 26 odst. 1 čís. 13 zmíněného zákona, ať by byl rozsah bytu jakýkoliv.

Čís. 14722.

K čl. V čís. 2 zák. čís. 251/34 Sb. z. a n.

V otázce výměry výživného ze zákona stanoveného v řízení nesporném nemůže nejvyšší soud rozhodnouti ani v případě § 45 zák. čís. 100/31 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 22. listopadu 1935, R II 498/35.)

Prv ý s o u d určil v nesporné cestě výši výživného na manželské děcko, r e k u r s n í s o u d k rekursu povinného otce snížil alimentární závazek. Spisy na to byly předloženy prvním soudem podle § 45 zák. čís. 100/31 sb. z. a n. nejvyššímu soudu k rozhodnutí s odůvodněním, že rozhodnutím rekursního soudu děje se nenahraditelná újma oprávněné.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl žádosti o rozhodnutí.

D ů v o d y:

Rozhodnutí rekursních soudů v otázce výměry výživného ze zákona stanoveného v řízení nesporném jsou konečná a mají proti účastníkům podle § 33 (1) zák. čís. 100/31 sb. z. a n. účinek právní moci, neboť čl. V. č. 2 zák. č. 251/34 sb. z. a n. bylo nejvyššímu soudu odňato v těchto věcech rozhodování vůbec (viz důvodovou zprávu k vlád. návrhu cit. zákona, tisk. čís. 1345). Rozhodnutí nejvyššího soudu nelze tu proto vyvolati ani postupem podle § 45 zák. čís. 100/31 sb. z. a n.

Čís. 14723.

K výkladu § 235 c. ř. s.

Jde o změnu žaloby, vyvozuje-li se žalobní nárok na předčasné zrušení pachtovní smlouvy podle § 1118 obč. zák. ze značně škodlivého užívání hospodářství a později při ústním jednání také z neplacení pachtovného.

(Rozh. ze dne 22. listopadu 1935, R II 523/35.)

Původním skutkovým podkladem žaloby bylo tvrzení, že žalovaný propachtované hospodářství žalobkynino úmyslně značně poškodil, z kteréhožto důvodu navrhla žalobkyně, by pachtovní smlouva uzavřená mezi ní a žalovaným o tomto hospodářství byla zrušena. Při ústním jednání dne 21. března 1935 uvedla pak žalobkyně, že žalovaný neplatí pachtovné, což uplatňuje též jako důvod k předčasnému zrušení poměru pachtovního. P r v ý s o u d rozšíření žalobního důvodu o důvod neplacení pachtovného nepřipustil. R e k u r s n í s o u d uznal, že doplnění takové jest přípustné, poukázav při tom k rozhodnutí čís. 8811 sb. n. s.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Souhlasiti jest se stěžovatelem odkazujícím v té příčině k rozh. čís. 12014 sb. n. s., že, ježto žalobce v souzeném případě opřel žalobní nárok o další právní důvod, vyvozovaný z dalšího dosud neučiněného přednesu, jde o změnu žaloby podle § 235 c. ř. s. Tím však není otázka přípustnosti změny žaloby podle § 235 III. odst. c. ř. s. rozřešena, neboť jest uvážiti, zda následkem změny žaloby jest se obávati značného stížení nebo průtahu jednání. Vzhledem k tomu, že o skutečnosti, z níž se po změně žaloby zažalovaný nárok dále odvozuje, vedla žalobkyně tytéž důkazy jako o tvrzení původním, nelze o značném stížení nebo průtahu jednání v souzeném případě mluvíti.